

זמני כניסה ויציאת השבת  
לפי אופק נתיבות:  
הדלקת נרות: 17:24\*  
צאת השבת: 18:29  
רבינו תם: 19:07  
**שבת שלום ועבורך!!!**

\* 30 דק' קודם השקיעה

# הזכרת נשים צדיקות

## פנינה לנשמה

### תכלית האשה בעולם

סיפר הגאון רבי שמשון דוד פינקוס זצ"ל: לחתם סופר זצ"ל היתה בת בשם גיטל, שהיתה יפת מראה. פעם אחת בשעה שהלכה ברחוב היא שמה לב שאדם אחד הולך אחריה כדי להביט בה. הדבר כאב לה ביותר, וכשהגיע לבית אביה החתם"ס ישבה ואמרה תהלים בכייה. כשבא החתם"ס וראה אותה בוכה, שאל אותה לפשר בכיה, והיא סיפרה לו שראתה כי יופיה עומד למכשול לפני אחרים, ועל כן היא מתפללת לה' שישיר ממנה את יופיה כדי שיותר לא יכשלו בה בני אדם.

החתם סופר שהתפעל מצדקותה הגדולה, בירך אותה שתתקבל תפילתה ובזכות כך שהיא מוותרת על אור פניה תזכה לבן שיאיר את ישראל בתורתו ובצדקותו! ואכן, לאחר זמן מה נולד לה בן [הלא הוא הגאון רבי עקיבא קורניצר זצ"ל, רבה של קראקא, שהיה נערץ על בני דורו], ובלידתה נחלתה בחולי קשה מאוד. היא אמנם הבריאה, אבל אור פניה לא היה לה עוד.

וסיים הגרש"ד פינקוס: העומק במעשה זה הוא כך: הרי היופי הוא מתנה מהשי"ת. מה פתאום שילקח אותו יופי משום שמסתכלים בו? ועל זה אמר החתם"ס: אכן היופי ינטל ממנה - ויוכנס כולו בבן שיזכה להאיר את העולם בתורתו ובקדושתו, שזו כל תכלית האשה: לזכות להביא לעולם בנים מאירים בתורה. (נפש שמשון)

### לקחתי פטיש ושברתי את המחשבי!

אני מאזינה קבועה בקו הצניעות. בני היה בישיבה ורצה שנקנה לו מחשב נייד. אני התנגדתי והוא אמר: אמא אין לנו אינטרנט המחשב לא יקלוט כלום!! הייתי במלחמה אין סופית אתו. בסוף הוא קנה.

הסתבר תוך כדי שישנתי התאספו כל הילדים וקלטו אינטרנט מהשכנים. בעלי אמר לי: זו אחריות שלך! זה לא בסדר שהילדים רואים אינטרנט! עניתי: "מה זה קשור אלי? ענה: "זה קשור אליך" עניתי: "טוב". אם זה קשור אלי אין בעיה! למחרת קראתי לכל הילדים אמרתי לילד תביא פטיש! ענה: "למה?" עניתי לו: בוא נעשה מבצע!!

לקחתי את הפטיש ושברתי את המחשב נייד. אמרתי: זה לא מעניין אותי! אני לא רוצה להרגיז את הקב"ה. לא רוצה להכשיל את הילדים אם זה תלוי בי אני שוברת את המחשב! שברתי את המחשב עם פטיש לרסיסים ואז חלק מהילדים צחקו וחלק כעסו תוך כדי השבירה. לקחתי שקית של פח זבל וזרקנו לפח.

בדיוק באותו רגע התקשרה אלי אישה שאני מכירה ואמרה לי: "תעשי קניה ב 700 שקל אתן לך כרטיס ישראל כרטיס", שאלתי אותה: "מה קרה"? ענתה: אל תשאלו שאלות לכו תעשי קניה! אמרתי לבעלי: בוא נלך לעשות קניה! חזרנו הביתה ותוך כדי שאני מסדרת את הדברים האשה מתקשרת אלי שוב ואומרת: בואי תעשי קניה בעוד 700 שקל! שאלתי: למה? חלמת עלי חלום?" ענתה: לא! לכו תעשי קניה בעוד 700 שקל! את רצינית?? שאלתי. ענתה: כן!! זה התאים לי מאוד! חזרנו הביתה התקשרתי להודות לאשה ושאלתי אותה: מה הביא אותך לתת לי את הכסף לקניות? ואז סיפרה: "אני עובדת בהייטק. יש לי משכורת גבוהה מאוד! ביקשתי מהקב"ה שייתן לי ס"ד ואדע למי לתת את הכסף של המעש רות. ראיתי אותך מול עיני. לכן החלטתי לתת לך." ישתבח הבורא "עניתי לה. "ומה עם ה 700 שקל השניים"? ענתה: פניתי לקב"ה וביקשתי סימן אם זה מספיק ושוב ראיתי אותך מול עיני!!! והבנתי שלא ו לכן התקשרתי אליך שנית. באותו רגע עשיתי חשבון נפש ואמרתי לה את יודעת מה עולה לי במחשבה? 700+700 זה בדיוק 1400 שקל זה בדיוק המחיר של המחשב!! מסרתי נפש לקב"ה ושברתי את המחשב. ישתבח שמו! שהילדים לא יכשלו ולא יעבור עלי חטא!! מסרתי נפש! ואז הקב"ה אמר: את מסרת נפש עלי? הנה, אתן לך 1400 שקל.

מי שמוסרת נפש לקב"ה בעניין הצניעות ולא מכניסה מכשירים טמאים לביתה כדי לא לטמא את נפש הילדים והבעל, ה' עושה ס"ד בכל! ה' לא עוזב אף אחד! זה ניסיון!! ה' רוצה לראות עד כמה את אוהבת אותו גם כשקשה לך... (קו הישועות)

## פינת ההלכה

גם לך יש סיפור ישועה מהתחזקות בצניעות??  
שפתי אותנו לזיכוי הרבים בפל': 052-7697432  
או במייל: tzniutw@gmail.com

### צניעות הגרביים

צריך להיזהר מאוד שהגרביים יכסו היטב הרגל, וכדי שלא תיראה הרגל צריכה הגרב להיות עבה ואטומה, כדי שתהא בטוחה שלא תיעשה שקופה, אפילו במתיחה.

"אין לך חיבה לפני המקום מן הצניעות"- היינו שענין הצניעות  
הוא הדבר החביב לפני השי"ת יותר מכל שאר המעלות



## סיפור לשבת

### אנחנו חיים

ההונגרי הגיע אל האדמו"ר, והאדמו"ר שמע את הסיפור ואמר לו: "מן היושר, ודאי שצריך לוותר לו". מה? ! התפרץ ההונגרי, "מן היושר לוותר לו? !"

"אם הרב'ה היה אומר לי שלפנים משורת הדין לוותר לו, אבל מן היושר זה מגיע לי! ! ! מאיזו סיבה אני אוותר לו? !"

אמר לו הרב: "הוא היה יהודי חסידי והיתה לו כל ההתלהבות. הוא כל כולו חי את המצוות, והוא אפילו מת על קידוש השם!

מה שיש לו – זה מה שיש לו. הוא לא יכול יותר לעשות, וגם אין לו ילדים שיעשו בשבילו... אתה חי ויש לך גם ילדים! ואם תמות, הם ימשיכו לעשות אחריו... האם זה לא מן היושר לתת לו את הזכות? !"

שמע ההונגרי ואמר: "רב'ה, אני מוותר לו".

אמר לו הרב: "ככה מוותרים...? קח את המפתחות של בית המדרש, תכנס, תפתח את ארון הקודש, תכניס את הראש שלך פנימה ותגיד לקב"ה שאתה מוותר לו".

ההונגרי פתח את ארון הקודש, הכניס את הראש פנימה והחל לספר... הוא נכנס לכל המצב שהיה אז, הדמעות התחילו לזוג, כל הרגשות התחילו לצוף, ואחרי שעות של בכיות הוא אמר: "רבונו של עולם – אני מוותר לו על הזכות הזאת!"

בלילה, כשהוא הלך לישון, בא לו האייניקל בחלום ואמר לו: "יישר כח! תודה רבה לך! תודה רבה!"

למחרת קרא לו האדמו"ר ואמר לו: "ודאי הוא כבר בא לך בחלום ואמר לך יישר כח... אבל שים לב! הוא מת על קידוש השם, והרוגי מלכות נמצאים במחיצתו של הקב"ה. תאר לך איזו מסירות נפש, וכמה הוא היה צריך להתחנן ולבקש רשות לצאת ממחיצתו של הקב"ה ולהגיע אליך בחלום ולהיות שנורר אצלך בשביל עוד זכות אחת... תביט דרך עיני אלו שכבר מתו כמה שווה זכות אחת!"

ואנחנו הרי חיים...

"טוב" השתכנע ההונגרי, "אני אתן לך לאכול את המצה, אבל בתנאי אחד – הזכות תהיה שלי!"

"העיקר שלא יעבור עלי פסח בלי לאכול מצה", השיב.

הגיע ליל הסדר. שניהם שכבו על הדרגש, אמרו את כל ההגדה ביחד. האייניקל אכל את כל המצה, והזכות היתה של ההונגרי.

למחרת בבוקר כשהם הלכו לעבודה, כל הדרך האייניקל אומר עם ההונגרי את התפילה – זמירות, קריאת שמע, שמונה עשרה...

כשהגיעו כבר למחנה העבודה, הם בדיוק הגיעו ל'הלל', אבל האייניקל שכח איפה הוא נמצא, והחל לצעוק: "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם... ל-ק-ר-ו-א-א-ת-ה-ה-ל-ל-! ! ! ! !"



על המקום הוא קיבל כדור בראש ומת. המלחמה הסתיימה. היהודי ההונגרי השתחרר ומצא את אשתו, והם הקימו בית מחדש. נולדו להם ילדים נוספים, והם הזקינו בארץ.

יום אחד ההונגרי מגיע אל הרב אונגר ומספר לו את כל הסיפור...

"והלילה" אומר ההונגרי, "האייניקל הגיע אלי בחלום... הוא היה לבוש כולו לבן, כולו זוהר, והוא ביקש ממני שאוותר לו על הזכות ההיא של אכילת המצה במחנה באושוויץ.

אבל לא הסכמתי. אני חרפתי נפש בשביל המצה הזו, ואני לא מוכן לוותר על הזכות... רציתי לדעת אם נהגתי כשורה?"

הרב אונגר חשב... ואמר לו: "זו לא שאלה לרבנים, זו שאלה לאדמו"רים. לך לרבי ממכונבוק'א.

הוא יהודי שחי ברוסיה והוא עבר הרבה בחיים. דבר איתו".

היה יהודי הונגרי שהגיע למחנות באושוויץ. הילדים הלכו לבית עולמם, אשתו הלכה למקום אחד, והוא הלך למקום אחר.

על הדרגש שהוא שכב באושוויץ שכב בשכינות אליו א'רייבי'ש אייניקל – נכד של אדמו"ר, יהודי חסידי עם כל ההתלהבות החסידית. יום אחד הוא אומר לו – "עוד שבועיים פסח".

"נו, אז מה...?" שאל ההונגרי. "צריכים מצות!" השיב האייניקל.

"אתה נורמלי? הלואי שיהיה חמץ..." בהשגחה פרטית ההונגרי עבד במקום שהיו מחסני מזון. בעלות הברית הפציצו את האזור. מחסן אחד נפרץ, וחיטה רבה התפזרה.

אותו ההונגרי נזכר במצות, אסף את החיטה, לקח שתי אבנים והכין קמת. אחר כך הוא הבעיר קרשים ואפה מצה עבה – שתי כזיתים.

אבל איך מכניסים את המצה למחנה? הוא שם את המצה מתחת לבית השחי, וכך הוא הצליח לעבור את כל המשמרות עד שהוא הגיע לצריף. בכניסה לצריף תפס אותו נאצי אחד ושאל אותו מה יש לו מתחת לבית השחי, הוא שיחרר את היד והמצה נפלה. הנאצי התנפל עליו ונתן לו מכות עד שהוא איבד את ההכרה. כשהוא התעורר, הוא גילה שהמצה היתה שבורה ומפוררת... הנאצי דרך עליה.

הוא ליקט מה שהיה יכול ללקוט, הגיע לדרגש ושוב התעלף.

כשהוא התעורר, הוא שיער שנשאר לו בשברים של המצה כזית אחד, וסיפר לאייניקל את כל הסיפור...

התנפל עליו האייניקל והפציר בו: "תן לי את זה! תן לי את זה!"

"השתגעתי?! חרפתי את נפשי בשביל לאפות את המצה הזו. חטפתי מכות רצח, ואתה עוד רוצה שאני אוותר לך עליה? !"

אמר לו האייניקל: "אם לא הייתי פה, לא הייתי יודע שבכלל פסח, וחוצ' מזה, אם תתן לי את המצה, אני אומר איתך את כל ההגדה של פסח בעל פה מילה במילה".

הוא מת על קידוש השם, והרוגי מלכות נמצאים במחיצתו של הקב"ה. תאר לך איזו מסירות נפש, וכמה הוא היה צריך להתחנן ולבקש רשות לצאת ממחיצתו של הקב"ה ולהגיע אליך בחלום ולהיות שנורר אצלך בשביל עוד זכות אחת. תביט דרך עיני אלו שכבר מתו כמה שווה זכות אחת!"





## קוה אל ה'

### איך לדעת מאיך תבוא הישועה

מעשה באשה תמימה ועניה שנשאה תפילתה לפני הבורא ואמרה: "רבונו של עולם, אני זקוקה לכסף, איך לי מה לתת לילדים שלי לאכול! אתה יודע מה אני מבקשת ממך, שמחר בבוקר אפתח את הארון במטבח, ואמצא שם כסף כדי לקנות אוכל. אבל אם העצה הזו לא מוצאת חן בעיניך, יש לי רעיון נוסף. אתה יכול גם לשים לי את הכסף בארון הבגדים על האיטטבה העליונה. ואם גם המקום הזה לא טוב בעיניך, אודה לך אם תשלשל את הכסף לכיס הימני של החלוק התלוי על הקולב בפינת החדר..."

כך המשיכה האשה בתפילתה ונתנה לבורא העולם מאה עצות ורעיונות למקומות בהם הוא יכול להניח עבורה את הכסף. אולם למחרת, כשחיפשה בכל המקומות בהם המליצה לקדוש ברוך הוא להניח את המטבעות, היא לא מצאה ולו פרוטה שחוקה... מלאת אכזבה קראה האשה: "רבונו של עולם! הרי נתתי לך כל כך הרבה רעיונות היכן להניח לי את הכסף, האם שום מקום לא היה מתאים?! הרי התפללתי מעומק הלב, מדוע לא נענית לתפילתי?!"

בלב מר הלכה האשה לשכנותיה, קיבצה פרוטה לפרוטה ופנתה למכולת כדי לקנות כיכר לחם לחם ישן מלפני כמה ימים, משום שבמעט הכסף שהשיגה לא היה די כדי לרכוש לחם טרי. האשה שבה לביתה, נטלה לידיה סכין גדולה והחלה לבצוע את הלחם. ניסתה לפרוס את הכיכר, אך הסכין מאנה לרדת כלפי מטה. משהו קשה עצר בעד הלהב. האשה פילחה את הלחם כמו ידיה. להפתעתה הרבה, נגלו לעיניה מספר מטבעות זהב!

"הוי רבונו של עולם!" קראה מלאת התפעלות, "הרי נתתי לך מאה עצות היכן להניח לי את הכסף, מענין שדוקא על העצה הזו לא חשבתי! אתה רואה, רבונו של עולם, דוקא הרעיון הזה לא עלה במוחי!"

אנחנו לא צריכים להשיא עצות לקב"ה כיצד להושיע אותנו. כל מה שעלינו לעשות הוא, לשבת באמונה ובבטחון בבורא ולהמתין לישועתו, כפי שנאמר: "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון" (שמות יד, יד).

עלינו לתת לקב"ה לפעול לבד, והוא יגלגל את הדברים בדרך הרבה יותר טובה ממה שאנו חולמים. אנו רק צריכים לבקש להושע בישועה שלימה. (אריה שאג)



## נצור לשונך

### מוסר הפה קודש קודשים

הגרא באגרתו הכתיר את פיו של האדם בתואר "הפה קודש קדשים", וז"ל: "אבל העיקר לזכות לעולם הבא בשמירת פיו, וזהו יותר מכל התורה והמעשים... כי הפה קודש קדשים. ועד יום מותו צריך האדם להתיישר ולא בתעניות וסיגופים, אלא רק ברסן פיו ובתאוותיו וזוהי התשובה, וזה כל פרי העולם הבא, וזה יותר מכל התעניות וסיגופים בעולם, ובזה יכופר לו כל עוון, וניצול משאול תחתית".

קודש הקדשים הוא המקום המקודש ביותר שאין למעלה ממנו בבית המקדש ובכל העולם, ומרוב קדושת המקום הכניסה אליו נאסרה לגמרי, למעט הזדמנות מיוחדת חד שנתיים ביום הקדוש ביותר בשנה, יום הכיפורים, שבו הצטווה האדם הקדוש ביותר בעם ישראל, הכהן הגדול, להיכנס בסילודין – וזאת אחר פרישות של שבעת ימים של ניתוק מכל עניני העולם הזה.

הואיל וכן ש"הפה קודש קדשים" הרי שיש לשומרו מכל משמר כשמירה על הקודש ועל המקדש! (הפה קודש קדשים)

### הלכה לשון הרע על סחורתו של חברו

אסור לספר גנות על חפציו של חברו כשם שאסור לספר על חברו, כגון שחנווני אחד מגנה את סחורתו של חנווני אחר, וזה איסור גמור מן התורה, ובעוונותינו הרבים רבים נכשלים בו, וצריך להזהר מאוד לא לשאול חנווני אחד על סחורתו של מתחרהו, וכן לא להתייעץ עם בעל מקצוע אחד על עבודתו של מתחרהו, שבזה הוא מכשילם בלשון הרע, ועובר בזה על הלאו של "לפני עוור לא תתן מכשול".



העלון מוקדש לעילוי נשמת  
ר' פינחס בן מזל ז"ל  
נלב"ע א' כסלו תשפ"א  
ת.נ.צ.ב.ה

לתרומות, הקדשות והנצחות  
052-7697432

## שביבי אור

### שמחה של מצוה בעבודות הפסח

האחד כולם דורכים, ואת השני מנשקים ומחבקים, עוטפים ומכבדים, ושמים בארון הקודש?!  
אמנם בדיחה היא, אבל לימוד לקחה בצידה.  
אמר על כך רבי מנחם לנג: העור הראשון, כשהתחילו לדפוק עליו, צעק שאין לו כח, ונשאר עור עבה. מה עושים מעור עבה? – נעלים. העור השני קיבל מכה ועוד מכה, ושתק, עד שנעשה דק ועשו ממנו ספר תורה. היום כולם מנשקים אותו.

מי שמוכן להרכיב את הראש ולקבל עול מלכות שמים, לחיות עם רבונו של עולם ללא תנאי, ולקבל את הדין באהבה – הוא יזכה 'שינשקו' אותו, הוא יזכה לקדושה.

לא מדובר דוקא על קבלת יסורים באהבה, אלא גם על התאמצות מול הקשיים הקשיים הקטנים של החיים. קשה לי עכשיו ללמוד, קשה לקום בזמן לתפילה, קשה למחול לה הוא שפגע בי... אולם צריך להתחזק, ולעשות רצון ה' גם כשקשה!

אילו היו אומרים לנו שהמציאו מכונה חדשה – מכניסים בצד אחד שלה שטר של דולר, ויוצאים מאה דולר – מי לא היה רץ להנות ממכונת הפלאים, ולהפוך למולטי-מיליונר?!

הענין הוא שיש מכונה כזאת.

איפה היא ומהי המכונה הזאת?

חז"ל אמרו: "יפה פעם אחת בצער, ממאה פעמים שלא בצער". אתה עיף ויגע, אבל בדיוק עכשיו מבקשים ממך להושיט עזרה דחופה. אתה יכול להכנע לעיפות, אבל אם תתגבר – תרויח על אותה מצוה פי מאה!

"ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך". (דרוש טוב)



בימים של ביעור החמץ ושל הכנות קדחתניות לחג המתקרב, יש לנו אפשרות להרויח אוצרות. מצד אחד, אנחנו יכולים לזכות למצוות גדולות ומרובות. מצד שני, בתקופה לחוצה זו עלולים לעבור, ח"ו, עבירות חמורות של הלבנת פנים, הונאה, כעס ועוד. במה נעוץ ההבדל הטהומי, בין מצוות ושכר טוב, לבין עבירות וענשים, שלא לדבר על האוירה הגרועה בבית, והסבל של כולם...?

המבט האמיתי הוא זה שיוצר את ההבדל. מובא בשם "הרוקח" שכל שפשוף וקרצוף לשם ביעור חמץ יוצרים מלאך בשמים.

אדם המגיע לביתו ואין לו כח לנקות. אם בכל זאת יתגבר ויסיע [בסבר פנים יפות...] – מכל שפשוף שלו נוצר מלאך טוב שמליץ זכות עליו. עשה מאה קרצופים – נוצרו מאה מלאכים טובים.

כמה 'משתלם' להתגבר על עיפות ועל עצלות! כמה משמח לעזור בעבודות הפסח, ולזכות לאוצרות אדירים!

ה"בן איש חי" כותב, שכל מצוה שעושים בשמחה – ערכה גדול לאין ערוך ממצוה שלא בשמחה.

גם עקרת הבית וגם הבעל יזכו לברכה גדולה, אם יעשו את עבודות הפסח מתוך שמחה של מצוה.

השמחה הזאת מוסיפה כח גם אם עיפים, ונראה בתחילה שהמטלות קשות ומאימות.

בדיחה יהודית מספרת על הנעלים שבאו, ותבעו את ספרי התורה לדין תורה. אמרו הנעלים: "רבותי, אנחנו יצאנו מבטן של אותה אמא, היינו תאומים. למה על עור הבהמה

## חכמת נשים

### מייץ גזר בערב פסח

סיפרה הרבנית ר' צביון ביתה של הרבנית בת שבע קניבסקי: יום קודם ערב פסח, שעה שאמא שטפה את הבית לקראת בדיקת חמץ, דפק יהודי על הדלת וביקש להיכנס לאבא. אבא לא היה בבית, ואמא שאלה אותו לרצונו. הוא סיפר כי אשתו ילדה בת, ויש לו שאלה לגבי השם שיקרא לה. אמא לא ידעה מה להשיב, אבל בירכה אותו בברכת מזל-טוב לבבית והתעניינה בשלום היולדת. היהודי שח לאמא כי אשתו חלשה מאוד; היא חזרה הביתה עם התינוקת בימים אלו, הסמוכים לחג, ומתקשה לתפקד.

אמא שמעה את דבריו, 'שכחה' שהלילה ליל בדיקת חמץ, 'שכחה' שהיא באמצע שטיפת הבית, וזכרה אך ורק את היולדת הזקוקה לעזרה: 'אכין לה מייץ גזר; וכי בשביל מה יש לי מכונה חשמלית לסחיטת גזר?' חיש הורידה את המכונה, שכבר הועלתה לפינת החמץ, שטפה גזרים, הכניסה למכונה, וכשהיה המייץ מוכן, מילאה ממנו בבקבוק והורתה לו לתת לאשתו לשותות. רק לאחר מכן שבה לעסוק בעניני הפסח הבווערים... (בית אמי)

<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' חיים חתאנו בן ביה ז"ל נלב"ע ג' סיון תשס"ח ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת מזל בת סוליקה ז"ל נלב"ע י"ח אלול תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' עמרם בן פרח ז"ל נלב"ע י"ד שבט תשע"א ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת רחל בת תמו ז"ל נלב"ע ד' טבת תשס"ו ת.נ.צ.ב.ה</p>	<p>העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' דוד בן רחל ז"ל נלב"ע ז' אלול תשנ"מ ת.נ.צ.ב.ה</p>
---	---	---	--	--